

Interpretacja wiersza „O poetach”

Wiersz *O poetach* – jeden z ostatnich, z czerwca 1943 roku – pisze Rumel trzynastozgłoskowcem, bo to jest miara eposu, służąca do opowiadania o bardzo ważnych wydarzeniach i do wypowiedzania bardzo ważnych prawd. Poeta podejmuje się hierarchizacji całej światowej poezji. Według jakich kryteriów ją wartościuje? Jakie cele jej stawia? Dokonując błyskawicznej syntezy, wybiera tylko tę tworzoną w głębokiej starożytności. Polską ogarnia w całości jednym rzutem oka – aż po modernizm. I pozostaje mu ze wszystkiego zaledwie osiem imion albo nazwisk: król Dawid, prorok Izajasz, Homer, bo oni „rozmawiali z wiekami/ I krzepili swój naród”, a także Kochanowski, Mickiewicz, Słowacki, Norwid i Wyspiański, „którzy wieścić umieli”. A gdzie cała reszta?

*„Innych z kunsztem rymowym chociaż było wielu –
Kunstowci przekazali imiona - nie wieści”*

A więc poezja jest wielka tylko wtedy, kiedy przekazuje prawdę objawioną, ma moc profetyczną i przewodzi narodowi albo narodom. Jest to program poetycki najwyraźniej romantyczny. Przyobleczonej w Norwidowy kształt stylistyczny, z licznymi inwersjami*. Również zapisem nawiązuje do Norwida, z charakterystycznym rozstrzelonym drukiem i częstym – może za częstym, a nawet już manierycznym – użyciem pauzy – myślnika.

W wierszu *O poetach* Rumel dokonuje zasadniczego i wartościującego rozróżnienia dwóch typów poety □ wyróżnia w formie radykalnego przeciwstawienia tych, którzy są oddani własnej sztuce i tych, którzy tę sztukę oddają zbiorowości. W jego rozumieniu pierwsi mogą być co najwyżej rzemieślnikami słowa, choćby nawet doskonałymi, drudzy □ stają się duchowymi przewodnikami naszego gatunku

... w jednym z ostatnich swoich wierszy, „O poetach”, przedstawił ocenę myśli Norwida w najkrótszej możliwej syntezie „Promethidion przemądry”

* **Inwersja** to zabieg stylistyczny szczególnie popularny w poezji barokowej i klasycystycznej. Polega on na celowym odwróceniu szyku wyrazów w zdaniu lub wtrąceniu do grupy wyrazów powiązanych relacjami składniowymi, innego wyrazu lub wyrazów spoza tej grupy.